

פרק ג חלק א

ספר יחזקאל

(א) וַיֹּאמֶר אֵלַי בֶּן אָדָם אֶת אֲשֶׁר תִּמְצָא רִ"ל כל הכתוב במגילה, בין בפנים בין באחור
אָכוּל רִ"ל למוֹד וקבל האמרים אָכוּל אֶת הַמַּגִּלָּה הַזֹּאת וְלֶךְ דִּבֵּר אֶל בֵּית יִשְׂרָאֵל
וכאשר תלמד ותקבל את דברי המגילה, אז לך דבר וכו' את הדברים אשר אצווך :

(ב) וְאֶפְתַּח אֶת פִּי וַיֹּאכִילֵנִי אֶת הַמַּגִּלָּה הַזֹּאת רִ"ל שם בפי ולמדני את דברי
המגילה :

(ג) וַיֹּאמֶר אֵלַי בֶּן אָדָם בְּטִנְיָךְ תֹּאכַל וּמַעֲיָךְ תִּמְלֹא אֶת הַמַּגִּלָּה הַזֹּאת אֲשֶׁר
אֲנִי נֹתֵן אֵלֶיךָ ואל תקיאם, רִ"ל תהיה קשוב לדבר, ואל תסיחם מדעתך לשכחם וְאָכְלָה
וְתָהִי בְּפִי כְּדָבָשׁ לְמִתּוֹק הַקֶּשֶׁבֶתִי לְדַבְרֵי הַמַּגִּילָה וְהִיתָה בְּפִי כְּדָבָשׁ לְעֵינַי הַמְתִּיקוֹת, רִ"ל
ששמעם בלב מלא רצון ובחשק נפלא, על כי היו דבר ה', אע"פ שהיו אמורים בה עתידות רעים
ומרים :

(ד) וַיֹּאמֶר אֵלַי בֶּן אָדָם לֶךְ בֵּא אֶל בֵּית יִשְׂרָאֵל וְדַבַּרְתָּ בְּדַבְרֵי אֱלֹהִים בְּאוֹפֶן
הַדְּבָרִים שֶׁאֲדַבֵּר אֲנִי, וְלֹא תִשְׁנֶה דָבָר, כִּי יוֹתֵר מִקּוֹבֵל עַל הַלֵּב סִידוֹר הַדְּבָרִים עֲצֻמֵּם הָאֲמוּרִים מִפִּי
ה' :

(ה) כִּי לֹא אֶל עִם עֲמָקֵי שְׁפָה וְכַבְדִּי לָשׁוֹן אֶתְּהַ שְׁלוּחַ אֶל בֵּית יִשְׂרָאֵל אֵינְךָ
צָרִיךְ לִשְׁנוֹת אוֹפֶן הַדְּבָרִים לִפְנֵי עֵינַי הַהֶרְגֵל שֶׁלְךָ בְּמַלְצַת הַלָּשׁוֹן שֶׁתֹּאמֵר אֱלֹהִים (לִפְנֵי שֶׁכֹּאשֶׁר
רוֹצִים לְתַרְגֵּם דָּבָר מִסּוּיִם לִשְׁפָה אַחֲרֵת, יֵשׁ לְעֵרוֹךְ אֶת הַדְּבָרִים לִפְנֵי שִׂיאֲמָרִם) אֵךְ כֹּאן אֵין צוֹרֵךְ
בְּכֵךְ, לִפְנֵי שֶׁלֹּא אֵל עִם שְׁלוֹשׁ עֲמוּק וְכַבֵּד מִמֶּךָ שֶׁלֹּא הוֹרְגֵלְתָּ בּוֹ אֶתְּהַ שְׁלוּחַ מִמֶּנִּי, כִּי הֲלֹא אֵל בֵּית
יִשְׂרָאֵל אֶתְּהַ שְׁלוּחַ וְשִׁפָּה אַחַת לָכֶם, וְלָכֵן דָּבָר בּוֹזֵה הַלָּשׁוֹן וְבוֹזֵה הַסִּידוֹר שֶׁאוֹמֵר לֶךְ :

(ו) לֹא אֶל עַמִּים רַבִּים עֲמָקֵי שְׁפָה וְכַבְדִּי לָשׁוֹן אֲשֶׁר לֹא תִשְׁמַע דְּבָרֵיהֶם אֵין
אֶתְּהַ שְׁלוּחַ אֵל עַמִּים רַבִּים שְׁלוֹשׁוֹת מִתְחַלְפִּים, אֲשֶׁר עֲמָקוֹ וְכַבְדּוֹ מִמֶּךָ, אֲשֶׁר לֹא תִשְׁמַע דְּבָרֵיהֶם
בְּטוֹב, לְשִׁיחָא סִיבָה לִשְׁנוֹת הַסֵּדֶר, וְלִהְרַחֵיב הַדִּיבּוֹר בְּלָשׁוֹן הַמוֹבֵן לְכוּלָם, לְמַעַן לֹא יִמְצְאוּ מֵהַ
לְהַשִּׁיב, רִ"ל אֵין לֶךְ צוֹרֵךְ לִשְׁנוֹת הַסֵּדֶר, לֹא בְּעֵבוֹר מֵאֲמָרְךָ בְּלָשׁוֹן שֶׁלֹּא הוֹרְגֵלְתָּ בּוֹ, וְלֹא בְּעֵבוֹר שֶׁלֹּא
תִּבְיִן בְּטוֹב תְּשׁוּבַת הַשּׁוֹמְעִים אִם לֹא אֱלֹהִים שֶׁלְּחַתִּיךָ הִמָּה יִשְׁמְעוּ אֵלֶיךָ הַרִינִי
נִשְׁבַּע, אֵילוֹ שֶׁלְּחַתִּיךָ אֵל הַעַמִּים אֲעִיֵּפֵה שֶׁהֵייתִי מוֹכֵרָח לִשְׁנוֹת סֵדֶר הַדְּבָרִים, וְאֵינִם מִקּוֹבְלִים כֹּל כֵּךְ
עַל הַלֵּב כְּסֵדֶר הַדְּבָרִים הַיּוֹצֵאִים מִפִּי, עִם כֹּל זֶה הֵיוּ שׁוֹמְעִים אֵלֶיךָ :

(ז) וּבֵית יִשְׂרָאֵל לֹא יֵאבּוּ לְשִׁמְעַע אֵלֶיךָ כִּי אֵינִם אֲבִים לְשִׁמְעַע אֵלַי כִּי כָּל
בֵּית יִשְׂרָאֵל אֲבֵל בֵּית יִשְׂרָאֵל לֹא יֵאבּוּ לְשִׁמְעַע אֵלֶיךָ, כִּי אִם תֹּאמֵר לָהֶם כְּסִידוֹר מֵאֲמָרִי, כִּי
אֵינִם רוֹצִים לְשִׁמְעַע גַּם אֵלַי, רִ"ל אֵף סִידוֹר הַדְּבָרִים אֲשֶׁר יֵצֵא מִפִּי אֵינִם מִקּוֹבְלִים עַל לְבַבֵּיהֶם
חִזְקִי יִמְצָח וְקִשִּׁי לֵב הִמָּה כֵּן יֹאמֵר עַל מִי שֶׁהוּא מַעֲיֵז פְּנִים בְּיוֹתֵר, שֶׁהוּא מְרִים מִצְחוֹ
וּמְחַזְקוֹ, וְכֵן : "וּמִצְחָךְ נַחוּשָׁה" (ישעיה מו) :

(ח) הִנֵּה נִתְּתִי אֶת פְּנִיךָ חֲזָקִים לְעַמֵּת פְּנִיָּהֶם
הכנעה מה וְאֵת מִצְחֶךָ חֲזָק לְעַמֵּת מִצְחָם כפל הדבר במילים שונות:

(ט) כְּשָׁמִיר חֲזָק מִצֹּר נִתְּתִי מִצְחֶךָ לֹא תִירָא אוֹתָם וְלֹא תַחַת מְפַנֵּיָהֶם כמו
השמיר שהוא חזק מן האבן צור, כן נתתי את מצחך חזק ממצחם פִּי בַּיִת מְרִי הִמָּה ר"ל
המה בית מרי לבד, אבל לא ירשיעו לעשות עמך רעה:

לקבלת לימוד נ"ך יומי בווצאפ לחץ על הקישור:

<https://chat.whatsapp.com/LChd0cDBzdE7z5SOI3Crme>